

Pečman, Rudolf

Rokoko se stále více hlásí o slovo

In: Pečman, Rudolf. *Vivaldi a jeho doba*. Vyd. 1. Brno: Masarykova univerzita, 2008, pp. [169]-172

ISBN 9788021046016

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/123802>

Access Date: 16. 02. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

Rokoko se stále více hlásí o slovo

Ospedale della Pietà se pečlivě připravuje k hudebnímu holdu k počtě saského *prince Friedricha Christiana*. Uskuteční se 21. března 1740. V pořadu zaznějí vedle „serenaty“ *Il coro delle muse* (Ve sboru Múz) – autorem je *Alessandro Genaro*, jenž dílo napsal na slova *Gennara d’Alessandro* – také Vivaldiho skladby: *Sinfonia* RV 149 a *Concerti* RV 558, 552 a 540. Čtyři instrumentální díla, přepsaná na čisto, jsou slavnostně předána *princi Friedrichu Christianovi* (možná, že mu byla dodatečně zaslána). Kaligraficky vyvedená titulní strana sborníku má nadpis: „CONCERTI con molti Istromenti Suonati dalle Figlie del Pio Ospitale della Pietà avanti SUA ALTEZZA REALE Il Serenissimo FEDERICO CHRISTIANO Prencipe Reale di Polonia, et Elettorale di Sassonia. MUSICA di D. Antonio Vivaldi Maestro de Concerti dell’Ospitale sudetto. In Venezia nell’Anno 1740.“ („KONCERTY s mnohými znějícími nástroji v rukou schovaneček Posvátného Ospedale della Pietà směřující k JEHO KRÁLOVSKÉ VÝSOSTI, Nejjasnějšímu FRIEDRICHU CHRISTIANOVI, Královskému princí polskému a zvolenému panovníkovi Saska. HUDBU napsal P. Antonio Vivaldi, Koncertní mistr shora zmíněného Ospedale. V Benátkách roku 1740.“.) Vzácná notovina je nyní uložena ve Sbírce hudebnin Saské zemské knihovny v Drážďanech (*Musikaliensammlung der Sächsischen Landesbibliothek Dresden*), a to pod signaturom Mus. 2389-0-4.

Ospedale della Pietà je si také vědomo Vivaldiho proslulosti a velikosti. Proto projednává správa ústavu na zasedání 29. dubna otázku zakoupení „jistého počtu koncertů“ Vivaldiho („una certa portione de concerti“). Potřebnost předpokládaného zakoupení je odůvodňována tím, že orchestr ústavu „potřebuje koncerty pro varhany a jiné nástroje“, aby mohl střežit svůj vřehlas, ale také proto, že „důstojný pán Vivaldi“ má v úmyslu odejít z města Benátek. Správa navrhuje, aby nákup děl uskutečnil se za částku jednoho zecchinu za koncert. Hlasování proběhlo nepříznivě, neboť ani v prvním kole hlasování, ani ve druhém, nedosáhl návrh požadovaného počtu hlasů. Pro nás je však důležité, že se tu objevuje první zmínka, že Vivaldi má v úmyslu *opustit Benátky*. Konzervatoř Pietà mu poskytne 15 dukátů a 23 grošů „per aver consegnato tre concerti e una sinfonia per uso del choro“ („za získání odevzdaných tří koncertů a jedné sinfonie pro účely sboru /ansámblu/“). Šlo s největší pravděpodobností o skladby, které byly provedeny na slavnostní produkci k počtě *Friedricha Christiana* 21. března (Sächs. Ld-Bibl., sign. Mus. 2389-0-4). Mohlo také jít o provozovací materiály k těmto dílům, které předtím Pietà zakoupila. Zápis se vztahuje ke dni 9. března 1740. Tři dni nato získává Vivaldi 70 dukátů a 23 groše za svých dvacet koncertů. Částka odpovídá 440 lirám nebo 20 zecchinům. Záznam z 12. května 1740 je posledním vivaldiiovským údajem v knihách Ospedale della Pietà. Mýlí se tedy ti badatelé, kteří se domnívají, že Vivaldi obdržel 29. srpna 1740 ještě položku za odkoupené hudebniny.

Nevíme přesně, kdy Vivaldi opustil Benátky. Jsme však informováni, že to bylo po 12. květnu 1740. Směřoval do Vídně. Není potvrzeno, že se zastavil ve Štýrském

Hradci (*Graz*), kde vystupovala *Anna Girò* v sezóně 1739/40 jako sólistka souboru mingottiovského.

Vivaldi ve Vídni ještě zastihne svého císařského příznivce *Karla VI.* (umírá 20. října 1740). Vypukne válka o rakouské dědictví (*Österreichischer Erbfolgekrieg*), 1740–1748...